

[Villemoes.]

nævnte? Hvilken kolossal Indsats har Det konservative Folkeparti gjort paa dette Omraade ved nu at faa disse elendige 60 Mill. Kr., der er tilbage, suppleret med 150 Mill. Kr. til Kaffe, Foderstoffer, Hø, Halm og Hakkelse m. m.? Det vilde være rart at faa at vide, hvornaar Det konservative Folkeparti i det hele taget har været med til at indlede en ny Æra i dansk Politik. Jeg tillader mig at spørge det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds: Var det ikke den 21. Marts 1929? Det er en Dato, paa hvilken Det konservative Folkeparti i hvert Tilfælde har gjort en Indsats.

Saa siger man fra Flertalspartiernes Side, at Ansvar et hviler paa Venstre. Man taler om det tomme Rum: Hvad er det for en Tale? Ærede Medlemmer ved jo, at der forelaa to Forslag i Folketinget, ærede Medlemmer ved jo, at der ikke var Fare for at komme ud i det tomme Rum; jeg har ikke nogen Sinde været af den Formening, at vort Forslag var et Ultimatum. I hvert Tilfælde ved jeg, at det Forslag, som Hr. Himmelstrup og jeg fremsatte sidste Efteraar i det saakaldte Afviklingsudvalg, var et foreløbigt Forslag. Vi har jo ingen Administration, intet Ministerium til at udarbejde Forslag, men vi ønsker selvfølgelig, at en Lov skal være saaledes, at den kan holde, og at den dækker de Meninger, man har fremført.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen-Drusebjerg), den højtærede Udenrigsministers Repræsentant ved denne Lejlighed, og den højtærede Handelsminister var begge saa store Mimoser, at de ikke kunde tolerere, at jeg omtalte en Artikel af den højtærede Udenrigsminister. Jeg gjorde det kun i Forbigaaende, men jeg vil gerne spørge det ærede 2det Medlem for 2den Kreds: Hvor har man før, enten her eller andetsteds, set, at et Lands Udenrigsminister skriver om økonomiske Forhold i et politisk Dagblad? Jeg vilde være taknemmelig, dersom det ærede Medlem vilde nævne mig Eksempler paa dette, enten herfra eller fra Udlandet. Hvad min Mening er om dette Spørgsmaal, siger ikke overdrevent meget, men min Mening er, at en Udenrigsminister i et Forhold som dette væsentligst bør indskrænke sig til at besvare Spørgsmaal og give Oplysninger. Det synes jeg vilde være den rigtige Form; men jeg ved jo udmærket, at det ærede 2det Medlem for 2den Kreds ikke har det saa overdrevent godt i Øjeblikket med den, jeg maa vel ikke sige politiske Slavetilværelse, som det radikale Parti fører i Øjeblikket.

Formanden: Det er for stærkt et Udtryk.

Villemoes: Saa har jeg aldrig sagt det. Men jeg vil i hvert Fald gerne have Lov at oplæse, hvad et radikalt Blad, „Middelfart Venstreblad“, skriver den 17. Oktober i Aar:

„Hvor vi alle længes efter et liberalt Samfund med Plads til at røre sig i, udfolde sine egne Kræfter og Evner, have fri Dispositionsret over sin Produktion, tage sin Skæbne af sin egen Haand og tro, tænke og tale i fuld Frihed! Om man kunde komme bort fra alle de Statsindgreb i det økonomiske Liv — bort fra alt, hvad der betegnes med Ordet „Planøkonomi“, og ud i det friske Vejr, hvor „Lykken“ smedes af Hvermands Hænder og kun af dem!

At denne Længsel er stor og dyb og iboende os alle, uden Hensyn til politiske Teorier i det hele, kan man daglig faa overbevisende Eksempler paa. Vi har liggende for os Breve, i hvilke gode radikale Venstremænd giver Luft for deres Frihedstørst.“

Og Bladet skriver videre, at vi skal blive ved at hævde Liberalismens Sag, modstaa Staten, hvor den har Tendens til at brede sig ud over sine naturlige Grænser, kæmpe for Decentralisation og for mere Plads for egen personlig Frihed. Det er Ord, som jeg kan underskrive, men jeg synes ikke, Bladets Parti her paa Rigsdagen trækker i den Retning for Tiden.

De tre ærede Ordførere og den højtærede Minister nævnte ogsaa det beskæftigelsesmæssige. Den højtærede Minister sagde, at hvor mange der var kommet i Arbejde, kunde ikke opgøres. Det tror jeg heller ikke, det kan. Men den højtærede Minister føjede til, at jeg dog maatte vide, at der havde været større Arbejdsløshed, hvis man ikke havde haft en Lov af denne Art. Jeg mener herom, at det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (H. Chr. Petersen) havde Ret, da han i Gaar sagde, at dersom man under disse Forhold skaffer mere Beskæftigelse eet Sted, maa man regne med, at der bliver Arbejdsløshed et andet Sted. Jeg er ganske overbevist om, at samtidig med at man har skaffet mere Beskæftigelse paa visse Omraader, har man paa forskellige andre Omraader skabt mere Arbejdsløshed. De tre Ordførere og den højtærede Minister kan for mig tale lige saa længe, det behager dem, om, at vi kom ud i det tomme Rum, dersom Det konservative Folkeparti ikke havde hjulpet Regeringen i denne Sag. Jeg